

Toelichting bij de Verordening Langdurigheidstoelage Haarlemmermeer 2013

De langdurigheidstoelage is op een aantal punten gewijzigd per 1 januari 2013. Hierbij is aansluiting gezocht bij het wetsvoorstel "wijziging van de Algemene Ouderdomswet, de Wet inkomstenbelasting 2001 en de Wet op de loonbelasting 1964 in verband met stapsgewijze verhoging en koppeling aan de stijging van de levensverwachting van de pensioenleeftijd" . (Wet verhoging AOW- en pensioengerechtigdeleeftijd) in combinatie met het "Besluit tot wijziging van een aantal wetten in verband met de verhoging van de leeftijd waarop op grond van de Algemene Ouderdomswet recht op ouderdomspensioen ontstaat" (Besluit aanpassing wetten inzake verhoging AOW-leeftijd). De toelagenverordening is niet langer van toepassing tot 65 jaar, maar tot de pensioengerechtigde leeftijd.

Deze verordening is mede tot stand gekomen als gevolg van een wetswijziging in de Wet werk en bijstand waarin van de langdurigheidstoelage een bijzondere vorm van (categoriale) bijzondere bijstand is gemaakt. Hiermee staat de regeling open voor eigen beleidsregels van de gemeente. Deze benadering sluit aan bij het uitgangspunt om, daar waar het kan, de gemeente de vrijheid en verantwoordelijkheid te geven zelf invulling te geven aan een regeling en op die manier optimaal maatwerk te kunnen leveren. In het Bestuursakkoord Rijk en Gemeenten 2007 is afgesproken dat de langdurigheidstoelage wordt gedecentraliseerd naar gemeenten.

Een aantal punten vult de wetgever zelf in, onder meer de wijziging van de minimale leeftijd van 23 jaar naar 21 jaar. De doelstelling van de langdurigheidstoelage blijft onveranderd, te weten het op aanvraag (artikel 36 lid 1 WWB) bieden van financiële ondersteuning wanneer men langdurig op een laag inkomen is aangewezen.

De gemeente kan zelf de hoogte van de langdurigheidstoelage vaststellen en de doelgroep bepalen. Een belanghebbende komt slechts eenmaal per 12 maanden voor de langdurigheidstoelage in aanmerking. Om de doelgroep af te bakenen dient de gemeente een aantal criteria nader in te vullen, zoals het begrip 'laag inkomen' en welke termijn aan het begrip 'langdurig' verbonden wordt. Op grond van artikel 8, in combinatie met artikel 36 van de Wet werk en bijstand, stelt de gemeenteraad van Haarlemmermeer de Verordening Langdurigheidstoelage Haarlemmermeer 2013 vast.

Artikelsgewijze toelichting

In onderstaande toelichting wordt ingegaan op een aantal artikelen dat toelichting behoeft.

Artikel 1 Begripsbepalingen

In dit artikel worden definities gegeven van begrippen die meer dan eens in de verordening voorkomen, en waarvan het van belang is dat er telkens hetzelfde onder wordt verstaan. In een aantal gevallen wordt verwezen naar definities in de wet om ervoor te zorgen dat er zoveel mogelijk aansluiting blijft bij de wetgeving die van toepassing is.

Gekozen is de referentieperiode vast te stellen op 3 jaar, ofwel 36 maanden voorafgaand aan de peildatum. Hiermee is meteen invulling gegeven aan het begrip 'langdurig'. Dus over de duur van de referentieperiode wordt bepaald of iemand langdurig een laag inkomen heeft.

Artikel 2 Doelgroep

De doelgroep is in feite iedereen die aan de criteria voldoet welke in deze verordening nader zijn ingevuld.

Lid 2. Bepaalde groepen zijn uitgesloten van het recht op de langdurigheidstoelage. Het gaat hier om personen die in principe wel aan de voorwaarden zouden voldoen maar van wie gesteld kan worden dat een recht op de langdurigheidstoelage niet overeen zou komen met de aard en doelstelling ervan. a. Van studenten wordt per definitie gesteld dat zij arbeidsmarktperspectief hebben. Om te voorkomen dat degene met een baan met een minimuminkomen, die zijn positie middels avondstudie probeert te

verbeteren, niet in aanmerking zou komen, is bepalend of de studerende in de referteperiode studiefinanciering heeft genoten. Studiefinanciering is immers alleen mogelijk bij een dagstudie en bij studenten beneden een bepaalde leeftijd. Als het gaat om gehuwden, of degenen die daarmee gelijk te stellen zijn, waarvan één van beiden een uitkering op grond van de Wet op de Studiefinanciering heeft genoten in een periode waarin beiden niet als gehuwd zijn aan te merken, komt het recht de ander toe, voor zover aan de overige voorwaarden is voldaan.

b. We hebben het hier niet per definitie over een AWBZ instelling. De term AWBZ instelling kan namelijk verwarring veroorzaken. Dit omdat bijvoorbeeld zowel verpleeghuizen en verzorgingshuizen als instellingen voor begeleid kamerbewonen zogenoemde AWBZ instellingen zijn. De bedoeling van de regeling is echter alleen die bewoners tot de doelgroep te rekenen die redelijkerwijs ook de kosten maken waarvoor de langdurigheidstoelage is bedoeld. De bewoners van een verpleeghuis komen niet voor hoge kosten zoals vervangingsuitgaven te staan. Bewoners van verzorgingshuizen en instellingen van begeleid kamerbewonen hebben die kosten nadrukkelijk wel. Daarom worden zij niet van het recht op langdurigheidstoelage uitgesloten.

Artikel 3 Laag inkomen

Onder laag inkomen wordt verstaan een netto maandinkomen tot 110% van de bijstandsnorm.

Artikel 4 Hoogte langdurigheidstoelage

De langdurigheidstoelage is een percentage (40%) van de van toepassing zijnde bijstandsnorm plus toelage. Het bedrag wat vervolgens uit de berekening volgt, wordt naar boven afgerond op hele tientallen. Hierbij wordt aangesloten bij de hoogte van de bedragen over 2011.

Er worden drie normen onderscheiden:

- alleenstaanden;
- alleenstaande ouders;
- gehuwden.

Dit bedrag wordt jaarlijks in januari bekendgemaakt en geldt voor het gehele kalenderjaar.

Artikel 5 Hardheidsclausule

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 6 Intrekking

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 7 Inwerkingtreding

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 8 Citeertitel

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting